

Testament de Carnestoltes XXX — Carnaval 2011

Estimats fills... de puta!

Que descansi en pau el rei
de la nostra monarquia,
que aquest any —per trist que sembli—
s'ha mort d'una pulmonia.

El primer dia de festa
s'encengué una cigarreta...
van cridar-li: "Terrorista,
que ets pitjor que aquells de l'ETA!".

Expulsat quasi a patades
d'aquell refinat local
va decidir muntar a fora
la seva gran bacanal.

Amb el cul a la intempèrie
el monarca es constipà,
amb tanta malastrugança
que era un brot de la grip A.

Cansat d'esperar-se a urgències
Va caminar carrer avall
i va confondre amb l'antídot
una dosi de cavall.

Amb les defenses per terra
va caure al carrer rodó:
Si no et mata el tabaquisme,
ho fa la legislació!

Tarragona, 8 de març de 2011
«Jo, Carnestoltes XXXè,
col·locat fins a les celles,
us vomito aquest llegat
amb la polla entre mamelles!

Polítics... enguany xalareu:
hi ha tot tipus de substàncies
que obriran les vostres ments
i us calmaran les ànsies.

I és que mentre m'enrotllava

amb l'Alberto Contador,
vingué a casa la Domínguez
amb el *kit* de salvació:

Coca, amfetes i *speedball*,
transfusions oxigenades...
Allà hi havia més fato
que en algunes olimpíades.

En veure aquell bé de Déu,
vaig robar-los la maleta
i només amb un tastet
vaig córrer més que l'atleta.

Em dispo a repartir-vos
un viatge infinit
i a veure si us esfumeu
com ho ha fet el tripartit.

Feia temps que a Tarragona,
en el nostre Ajuntament,
no hi havia un govern
tan gris i poc competent.

És l'ensopit Ballesteros
el caparrot ben visible
d'aquesta colla d'inútils
d'aparença tan risible.

Amb la Crespo a Cultura,
la ciutat va ben servida
de cartellera dramàtica,
patètica i empobrida.

Com la Begoña Floria
no en trobareu cap ni una,
una borda com aquesta
no l'ha parit mare alguna.

A la Sandra "Colometa",
li clavaria d'esquena
fins a la soca dels ous...
I no té res més, la nena!

Del milhomes del Castillo,
diuen que té gran cervell
però deixa la Part Alta

tota feta un desgavell.

Amb el Tarrés a Urbanisme
la ciutat fa puta pena.
Això acostuma a passar
quan un és justet de mena.

I del "quiqui" del Cosano,
res de bo no en podem dir:
una nul·litat mental
que amb prou fonya sap llegir.

Amb la xusma sociata
s'hi emmerden dos d'Esquerra;
la Rossell i el De los Rios:
si l'un és porc, l'altra és verra.

Crec que uns porros de maria
serien la solució
per donar un núvol de vida
a tantíssima tristor.

Que agafin tots un bon globus,
aquest cony de malparits!
No ho faran pas millor,
però aniran divertits.

No penseu que els que no manen
són la nostra redempció,
perquè aquests també es mereixen
que els doneu l'extremaunció.

Per CiU tenim la Victòria,
la Forns, que es veu que és ganxeta;
motiu més que suficient
per ni mamar-li la teta.

I què dir-te, Alejandro,
gairebé em caus simpàtic,
però votar el teu partit
és per anar al frenopàtic.

Deixa't estar de política,
que no serveix per a res;
afaitat la barba i
prova sort a TV3,

per figurar en una sèrie
estúpida, com les d'ara,
on no hagin de fer res
—només ensenyar la cara.

Que hi surtin uns quants malalts,
caps rapats i grans orelles.
El títol, és evident,
serà “Ulleres vermelles”.

No cal anar gaire lluny
per trobar un bon governant,
A Itàlia en tenen un...
“Il Cavaliere”, oh, i tant!

Model i exemple a seguir,
unes jutges mal follades
me'l volen fotre a presó
per no sé quines rucades.

entrestant al Vaticà
es fan els horroritzats,
quan ells són els grans experts
en menors sodomitzats.

I l'Arquebisbe Pujol
parla d'amor i família;
com que ell és un Primat
deu voler dir zoofília.

Els lleigo bromur a dojo
perquè deixin de trempar
i no toquin més els ous
als qui no hi volen jugar.

Els ganxets van perdent pes,
es podreix la seva rosa:
el Pérez, de dormilega,
i el Benach ja no fa nosa.

Ja tenim El Corte Inglés,
d'aquí a res vindrà l'Ikea,
després diuen que l'FNAC
i a Reus, la diarrea,

amb dues grans superfícies:
Villablanca i Pere Mata;

puc dir que, si anava a Reus,
ho feia dopat i amb bata.

Semblava un ganxo com ells,
semblava un reusenc normal,
passejant pel seu Raval
amb el meu trastorn mental.

Uns milers de diurètics,
els dono abans no em mori,
i així pixaran millor
que els bandarres de la CORI.

Uns altres que pixen fora
són els mitjans de Madrid,
sempre atacant Catalunya
per treure'n algun profit.

Com a reis de les tisores
i de programes neuròtics,
els lleigo, manipulats,
uns analgèsics narcòtics

perquè els vingui un mal de ventre
i llepin en un no res.
Hauran de "xapar" els mitjans
com han fet amb TV3

els fills de puta blaveros,
de paelles i "peinetes",
que cremen tots els ninots,
menys el que estrena jaquetes.

Jo regalo al senyor Camps
una droga molt barata:
que es pengi una bossa al coll
amb sang meva, per corbata,

i que vagi xarrupant
nit i dia, a tort i a dret,
i a la nit de la Cremà,
que ens complagui amb un gran pet.

Catalunya ja somriu,
que ja mana Convergència...
l'Artur Mas ens ve a salvar
de tota la incompetència.

S'ha acabat el "ontillisme"
i l'invent del tripartit,
allà qui no ha acabat mort,
ho ha fet del tot malferit.

El Montilla ara es dedica
a fer classes de repàs
i fa dir als seus alumnes
"parche", en comptes de pedàs.

El Carod, sense la ETA,
segueix 'nant a Perpinyà
amb la corona d'espines,
dalt d'un burro català!

I Saura, de militar,
sense tancs i amb bicicleta,
obre foc amb els geranis
per no usar la metrallera.

Els lleigo anabolitzants,
perquè els rebentin les pells
i no puguin fer mai més
un govern de passarells.

Però ara ve la bona;
s'ha de veure manar el Mas,
segons com jo compro el "parche"
abans que no el seu sedàs.

I és que amb un mes governant
l'Arturet ja ha retallat
i ha començat, com sempre,
pel qui anava més faltat:

Les aules sense portàtils,
pels alumnes, barracons...
Això sí, salvem La Caixa
i els calés, als avions.

I al capdavant del partit,
Pujolet, que està de moda,
una barreja entre el Mas
i el seu pare, el mestre Yoda.

És el govern dels millors:

com Aregio, l'afable,
que ara es dedica a les multes
en comptes de ser alcaldable.

Fora limitacions,
ja es pot tornar a anar a 120,
no fos cas que trigués massa
cada cop, 'nant i venint...

El que has de fer ara mateix
escolta'm bé, gran tros d'ase,
és pensar més en nosaltres
i escombrar més cap a casa.

No pot ser que, fins a "Barna",
parem cada dos per tres,
passant tots sempre per caixa
llançant "quartos" com si res.

A la seu dels convergents
deixo dos paquets de *rules*,
per a veure si les rebenten
les neurones més gandules,

i els enxampen a un control
cridant a favor del Rei:
"Pim, pam, toma Lacasitos,
viva el orden y la ley".

Pelacanyes! Quatre anys més
la ciutat inacabada,
els que manen sempre us deixen
amb la ullera foradada.

I és que aquí passen els dies,
s'esgota un altre mandat,
i els projectes importants
ningú els ha inaugurat.

Amb aquest ritme que anem,
el pàrquing Jaume I
el faran servir els meus néts,
cap allà al segle que ve.

I el Teatre Tarragona
sembla una obra de Gaudí,
com la Sagrada Família,

cent anys més s'estarà així!

Al Mercat Central, quan obri,
hi podrem comprar filet
adreçant-nos a un besnet
de la casa Bardolet.

Mentrestant, allà a la Rambla,
durant generacions,
s'hi podran comprar gallines,
"sostens", calces i mitjons!

Quan baixi a Tabacalera
tota la nostra cultura,
la llei contra el tabaquisme
ja haurà rebut sepultura,

i tornarà a Tarragona
un hereu de Philip Morris,
i així una altra idea "Crespo"
se n'haurà anat en orris.

I acabaré pel principi,
un projecte ja oblidat...
doncs, a mi em van prometre
que el tren anava tapat.

On és ara la façana?
Aquell gran aparador...
Tarragona, des del mar,
sembla un abocador.

Us lleigo, conciutadants,
de porros, un regiment,
per poder oblidar una estona
un govern incompetent.

I flipeu i imagineu,
entre *calada* i *calada*,
que algun dia, aquests polítics,
deixen una obra acabada!

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguiu la bacanal.
No pareu de privar, cardar i ballar

fins arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes trenta-unè!»